

ΕΤΟΣ 74ον

24 Μαΐου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3808)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Κατά τήν σημερινή Κυριακή, ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμη τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἡ μεγάλη αὐτή Σύνοδος συνεκλήθη ἀπό τόν πρῶτο χριστιανό αὐτοκράτορα, τόν Μέγα Κωνσταντῖνο, στήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, τόν Μάιο τοῦ 325. Κατεδίκασε τήν αἵρεση τοῦ Ἀρείου καί διετράνωσε τήν ἀποστολική πίστη καί ἐκκλησιαστική ἐμπειρία ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι κτίσμα, δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως πρέσβευε ὁ Ἄρειος, ἀλλά εἶναι ὁ προαιώνιος καί ἀχρονος Υἱός καί Λόγος τοῦ Πατρός, πού γεννήθηκε ἐξ Αὐτοῦ πρό πάντων τῶν αἰώνων, «Φῶς ἐκ Φωτός, Θεός ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», καθώς ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Καί ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε καί ἄνθρωπος «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου» (Σύμβολο Πίστεως), «ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» κατά τόν περιεκτικό ὀρισμό τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου.

Ἡ πίστη ὡς συντελεστής τοῦ θαύματος

Αὕτη ἀκριβῶς εἶναι ἡ σώζουσα ἀλήθεια καί τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἡ πίστη στήν θεότητα τοῦ Χριστοῦ δέν ἀφορᾶ ἀπλῶς στήν ἠθική βελτίωση καί τήν ἐνάρετη ζωή, ἀλλά στήν θέωση τοῦ ἀνθρώπου διά τῆς ἐνώσεως, κοινωνίας καί μεθέξεως του μετά τοῦ Θεοῦ καί Ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία ἐπιμένει στήν Ἀλήθεια ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι ἀπλός ἄνθρωπος, κτίσμα, δημιουργημα, ἀλλά ὁ ἄκτιστος Υἱός τοῦ ζώντος Θεοῦ. Στό πρόσωπο, τήν ὑπόστασή Του, ἐνώθηκε ἡ θεότητα μέ τήν ἀνθρωπότητα, καί ἔτσι κάθε ἄνθρωπος πού πιστεύει ὀρθά σέ Αὐτόν μπορεί νά σωθεῖ, νά ἁγιασθεῖ, νά θεωθεῖ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ θεολογία καί ἡ Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιζ' 1-13)

«Ἵνα ὥσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἶσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὶ ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Θεολογία, ζωὴ καὶ «ἔσχατον»

Ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν καθημερινότητα τοῦ ἀνθρώπου, δεδομένου ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ἀγκαλιάσει ὅλον τὸν ἄνθρωπο, νὰ διαμορφώσει τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἦθος του, νὰ ἀγιάσει καὶ νὰ φωτίσει τὴν ὑπαρξή του. Ἔτσι, θὰ μπορούσαμε νὰ πούμε ὅτι ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πρῶτιστα λόγος περὶ τοῦ ἐσχάτου νοήματος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἔσχατο εἶναι τὸ τελευταῖο καὶ τελικό. Εἶναι ἐκεῖνο πρὸς τὸ ὁποῖο κατευθύνονται καὶ μὲ τὸ ὁποῖο ὀλοκληρώνονται ὅλα τὰ προηγούμενα. Εἶναι τὸ «τέλος» πού ἀναμένεται στό μέλλον, ἀλλὰ ὑπάρχει ὡς σκοπός ἤδη μέσα στό παρόν. Εἶναι δηλαδή ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἤδη ἔρθει στόν κόσμο. Τοιουτοτρόπως, μὲ μία φράση, ἡ Ἐκκλησία κηρύσσοντας τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐμπειρία τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνο, αὐτά εἶπε ὁ Ἰησοῦς, καί σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό καί εἶπε· Πάτερ, ἔχει ἔλθει ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱό σου, ὥστε καί ὁ Υἱός σου νά δοξάσει ἐσένα, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσία πού ἔδωσες σέ αὐτόν ἐφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά δώσει αἰώνια ζωή σέ ὅλους ἐκείνους πού τοῦ ἔχεις δώσει. Ἡ αἰώνια ζωή εἶναι αὐτή: Νά γνωρίζουν ἐσένα, τόν μόνο ἀληθινό Θεό, καί τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν ὅποιον ἀπέστειλες. Ἐγώ σέ δόξασα ἐπί τῆς γῆς, τελείωσα τό ἔργο πού μοῦ ἔχεις δώσει νά τελέσω· καί τώρα, δόξασέ με σύ, κοντά σου, Πάτερ, μέ τή δόξα τήν ὁποία εἶχα κοντά σου προτοῦ δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος. Φανέρωσα τό ὄνομά σου στους ἀνθρώπους ἐκείνους πού πῆρες ἀπό τόν κόσμο καί τούς ἔχεις δώσει σέ ἐμένα. Ἦταν δικοί σου καί τούς ἔδωσες σέ ἐμένα, καί ἔχουν τηρήσει τόν λόγο σου. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔχεις δώσει εἶναι ἀπό σένα· δεδομένου ὅτι τά λόγια πού μοῦ ἔδωσες τά ἔδωσα σέ αὐτούς, καί αὐτοί τά δέχθηκαν, καί κατάλαβαν πραγματικά ὅτι προῆλθα ἀπό σένα, καί πίστεψαν ὅτι ἐσύ μέ ἀπέστειλες. Γιά αὐτούς ἐγώ παρακαλῶ· δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά αὐτούς πού μοῦ ἔχεις δώσει, ἐπειδή εἶναι δικοί σου, καί ὅλα τά δικά μου εἶναι δικά σου καί τά δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθεῖ δι' αὐτῶν. Καί δέν θά εἶμαι πλέον στόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι μέσα στόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σέ ἐσένα. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου, τό ὁποῖο μοῦ ἔδωσες, ὥστε νά εἶναι ἓνα ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους στόν κόσμο, ἐγώ τούς φύλαξα, μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου· ὅσους μοῦ ἔχεις δώσει τούς φύλαξα, καί κανεῖς ἀπό αὐτούς δέν χάθηκε παρά μόνο ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, γιά νά ἐκπληρωθεῖ ἡ Γραφή. Τώρα ὅμως ἔρχομαι σέ ἐσένα, καί αὐτά τά λέγω ἐνῶ βρίσκομαι ἀκόμη στόν κόσμο, γιά νά ἔχουν μέσα τους τή δική μου χαρά ὀλοκληρωμένη.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τῶν Πατέρων περί τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων ἐνεργειῶν Του καί τοῦ ἐσχάτου νοήματος τῆς ζωῆς ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ἐπίγνωση τοῦ Θεοῦ. Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία ζεῖ καί κηρύσσει τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία, πίστη καί ζωή· γι' αὐτό εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία πού μπορεῖ νά σώσει τόν ἄνθρωπο, νά μεταμορφώσει τόν κόσμο.

Τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ

Στήν εὐαγγελική περικοπή πού ἀναγινώσκεται κατά τήν σημερινή θεία Λειτουργία, ὁ Κύριος κάνει λόγο γιά τό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσε ὁ Πατήρ νά ἐπιτελέσει, τό ὁποῖο ἀφορᾶ στήν λυτρωτική ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Ὁ Κύριος μέ τήν ἐνανθρώπηση καί παρουσία Του, μέ τό εἶναι Του, γνωστοποίησε στόν ἄνθρωπο τόν Τριαδικό Θεό, γιατί στόν Χριστό «κατοι-

24 Μαΐου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.).»

Συμεών ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει († 590).

ᾠχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγ.: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Μαΐου, τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, ἡ 12.

κεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολ. 2,9), καί γιατί ὅποιος εἶδε τόν Υἱό, εἶδε καί τόν Πατέρα (Ἰωάν. 14,9), ὅπως εἶπε στόν Φίλιππο. Χωρίς τόν Χριστό δέν εἶναι δυνατόν νά γνωρίσουμε τόν Θεό, τό θέλημα Του γιά τήν σωτηρία μας καί νά μετᾶσχουμε στήν αἰώνιο ζωῆ, δηλαδή στήν Βασιλεία Του.

Αὐτό ἀκριβῶς ἀκούσαμε τόν Κύριο νά λέγει στήν περικοπῆ μας· αἰώνιος ζωῆ εἶναι ἡ γνώση τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τοῦ Υἱοῦ Του, τόν Ὅποιο ἀπέστειλε ὁ Πατέρας γιά νά ἀποκαλύψει τόν Θεό στόν κόσμο καί νά κάνει τούς ἀνθρώπους μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του, ζωντανά κύτταρα τοῦ Σώματός Του. Αὐτή ἡ γνώση προέρχεται ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη καί δίδεται στόν ἄνθρωπο κατά τό μέτρο πού ἀνταποκρίνεται στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Γι΄ αὐτό καί εἶναι γνώση ἄνωθεν καταβαίνουσα, γνώση ἀποκαλύψεως, σχέσεως, κοινωνίας. Εἶθε πάντοτε οἱ πιστοί νά ἀναγνωρίζουμε στό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τόν Θεό καί Ἄνθρωπο Χριστό, τόν Μεσσία καί Λυτρωτή μας πού μᾶς προσάγει στόν Πατέρα διά Πνεύματος Ἁγίου. Εἶθε αὐτό τό φῶς τῆς πίστεως νά φωτίζει κάθε ἄνθρωπο ἐρχόμενο στόν κόσμο.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr